

La realitat imposa el seny als demagogs

Personalment crec que qui marca el ritme d'una administració són els qui ostenten la màxima responsabilitat, és a dir, els càrrecs polítics, i de manera especial la persona que lidera el que s'anomenen equips de govern. Per marcar el ritme de treball entenc que un cert nombre de regidors han de coincidir en l'horari laboral principal del personal de l'organització. Per poder fer-ho és obvi que cal que els regidors o alcaldes puguin percebre una remuneració econòmica. I el nombre de polítics que entrarien dins d'aquesta situació, en bona mesura depèn de les dimensions de l'ajuntament. En la darrera legislatura que vaig tenir l'honor de ser alcalde de Sant Feliu de Guíxols hi havia una dedicació parcial superior al 90% que percebia jo mateix (crec recordar que suposava 2.300€ nets al mes) i una altra lleugerament menor que percebia el primer tinent d'alcalde o vicealcalde. Aquest darrer la va percebre aproximadament la meitat de la legislatura, de manera que la resta de legislatura va rebre una indemnització com els altres regidors.

En aquest context, ens vam haver de sentir per part del grup de Tots per Sant Feliu que la ciutat havia de pagar dos alcaldes, que si el pacte es basava en que el cap de files del PSC s'havia venut per un sou...Inclús van utilitzar l'expressió "que ens arrastràvem pel fang". Aquest reguitzell de sortides de to el vam partir anys, en els plens, les xarxes socials, per escrit i de paraula.

En el Ple celebrat el passat dimarts -el primer de la legislatura-, l'equip de Govern va aprovar tres dedicacions parcials: la del senyor Motas, alcalde, de 44.400€ anuals, amb una dedicació del 90%, la del senyor Muñoz (PSC), amb una dedicació del 50%, remunerada amb 22.400€, i la del senyor Llobet (ERC), en el seu cas del 90%, retribuïda amb 22.400€. Com veuen tot una mica repartit. Considero que no és ni desproporcionat ni inadequat, però sí que posa de manifest la demagògia en la que està instaurat el senyor Carles Motas. ***Seguint el seu raonament ara podria afirmar que paguem a dos alcaldes i mig***, però evidentment fer-ho és absurd, injust, i suposaria manipular la realitat.

Una de les maneres més contundents de posar de manifest un demagog és enfrontar les seves afirmacions amb els seus actes. Quan això succeeix el demagog baixa un esglaó més i accedeix al de l'engany, és a dir, donar a la mentida l'aspecte de veritat. Em refereixo a tot el que havien afirmat en relació a que durant un temps en la legislatura anterior hi va haver-hi dues dedicacions parcials.

La part positiva de tot això, és que el demagog es veu despulat per la realitat i al final el que fa és més assenyat que el que pregonava.

Joan Alfons Albó

Grup Municipal de Convergència i Unió de Sant Feliu de Guíxols

Sant Feliu de Guíxols, 2 de juliol de 2015